

Nr 360.

Av herr **Nihlfors m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till avlöningar vid yrkesinspektionen.*

I statsverkspropositionen år 1952, bil. 7: Femte huvudtiteln (82) 11. Yrkesinspektionen: Avlöningar föreslås att 11 kontorsbiträdestjänster i Ca 8 utbytas mot lika många kanslibiträdestjänster i Ca 11, expeditjonsföreståndaren i envar av den allmänna yrkesinspektionens elva distriktsexpeditioner. Med hänsyn till de krävande arbetsuppgifter och det ansvar, som åvila dessa, är emellertid den föreslagna lönegradsplaceringen uppenbarligen för låg. En placering av dessa tjänster i Ca 15 är i hög grad motiverad, vilket som av nedanstående framgår har framhållits flerfaldiga gånger av yrkesinspektionens chefsmyndighet m. fl.

På de fyra största distrikten, där arbetsbördan är synnerligen krävande och där expeditjonsföreståndaren omöjlig kan medhinna de uppgifter, som åvila denne, måste en del av dessa uppgifter anförtros åt närmaste biträdet. Med hänsyn härtill föreslås att ifrågavarande biträdestjänster uppflyttas till Ca 11. Dessa tjänster skulle jämväl kunna utnyttjas som beföringstjänster, vilket är i hög grad nödvändigt.

I *Kungl. Maj:ts* proposition nr 184 den 5 mars 1948 angående inrättande av en arbetarskyddsstyrelse och förstärkning av yrkesinspektionen m. m. anför vederbörande departementschef, att enligt hans uppfattning ankom på distriktets kontorspersonal ett kvalificerat arbete, som onekligen torde motivera en lönegradsuppflyttning av åtminstone några av kontorsbiträdena. Han ansåg sig emellertid böra avvakta resultatet av 1947 års biträdesutredning. De arbetsuppgifter, som åvila expeditjonsföreståndarna inom yrkesinspektionen, äro väsentligt mer kvalificerade än de, som enligt biträdesutredningen karakterisera kanslibiträdesbefattningar. 1938 års arbetarskyddskommitté föreslog i sitt betänkande med förslag till organisation av tillsynen å arbetarskyddslagstiftningen m. m., att expeditjonsföreståndarna skulle vara placerade i 15 lönegraden (dåvarande A 11).

I tjänstgöringsföreskrifterna för yrkesinspektionens befattningshavare föreskrives beträffande expeditjonsföreståndarna följande:

”Expeditjonsföreståndarinnan åligger

att noga sätta in de övriga biträdena i göromålen på expeditionen samt att fördela, leda och övervaka dessas arbete,

att under yrkesinspektörens uppsikt handha distriktets expensmedel,

att ha uppsikt och vård om expeditionens inventarier (möbler, mattor, skrivmaskiner m. m.) och litteratur samt över desamma föra de förteckningar, som kunna vara föreskrivna,

att ha uppsikt och vård om trycksaker samt kontors- och skrivmateriel,

1 *Bihang till riksdagens protokoll 1952. 4 saml. Nr 360—368.*

att i så god tid, att behovet hinner tillgodoses, till yrkesinspektören anmäla de beställningar av trycksaker och materiel, som erfordras,

att, om nödig sparsamhet med materiel icke iakttages, anmäla detta till yrkesinspektören ävensom göra denne uppmärksam på de minskningar i materielkostnaderna, som kunna åstadkommas,

att sammanställa den statistiska delen av årsrapporten samt

att övervaka att begärda upplysningar m. m. inkomma.

Expeditionsföreståndarinnan åligger vidare att svara för

att inkommande och avgående skrivelser, intyg och protokoll över besiktningar m. m. registreras,

att skrivelser och andra handlingar insorteras i respektive akter, vilket i regel bör ske senast på morgonen dagen efter det handlingarna blivit färdiga för insortering,

att primäruppgifter avseende gjorda inspektionsbesök, uppgifter om inkomna rapporter angående läkarbesiktning av minderåriga m. m. bli införda å respektive arbetsställens registerkort,

att i centralt 'fickregister' över arbetsställen uppgifter om samtliga gjorda besök m. m. bli införda,

att påminnelser om besiktning av hissar och ångpannor m. m. verkställas samt

att tjänstgöringsrapporter, månadsrapporter, svetslicensrapporter m. m. upp-
rättas."

Förutom vad som i tjänstgöringsföreskrifterna angives tillkommer expeditionsföreståndaren följande uppgifter:

att själv verkställa eller övervaka den första genomgången av de till distriktet inkommande olycksfallsanmälningarna,

att i de inspekterande befattningshavarnas frånvaro mottaga telefonsamtal angående inspektionsverksamheten m. m. samt mottaga besökande samt

att i viss utsträckning uppsätta koncept till enklare skrivelser samt upptaga stenogram.

Å varje yrkesinspektionsdistrikt äro i medeltal registrerade 7 000 arbetsställen, som stå under yrkesinspektionens tillsyn. Arbetsställena äro registrerade i register av skandextyp, vilket register även användes som diarium. Dessa register ligga till grund för hela yrkesinspektionens arbete; ur registerkorterna skola de inspekterande befattningshavarna kunna hämta de primära uppgifter, som erfordras för planering av inspektionsbesöken. Korterna måste därför innehålla klara uppgifter. Skandexregistren omfatta även register över samtliga ärenden av allmän natur, som ej beröra visst enskilt arbetsställe, vilket innefattar självständig rubricering av ärendena. Registreringsarbetet fordrar god kännedom om inspektionsverksamheten och om distriktet ävensom god omdömesförmåga och osviklig noggrannhet. I den mån arbetet icke utföres av expeditionsföreståndaren själv, sker det enligt dennes direktiv och under dennes överinseende och ansvar.

De ovannämnda fickregistren utgöra en kommunvis ordnad uppställning över samtliga under de olika befattningshavarnas tillsyn stående arbetsställena. Dessa register, som medföras under inspektionsresorna, innehålla vissa för inspektionsverksamheten erforderliga uppgifter, vilka skola hållas aktuella genom föreståndarens försorg.

I fråga om statistiskt arbete åligger det expeditionsföreståndaren att föra den statistik, som erfordras för yrkesinspektionens månadsrapporter och årsberättelser till arbetarskyddsstyrelsen. De sålunda från distrikten lämnade uppgifterna sammanställas inom styrelsen och inflyta i arbetarskyddsstyrelsens och yrkesinspektionens verksamhetsberättelse, vilken varje år utgives i tryck. Det må nämnas, att de statistiska uppgifter, som skola lämnas av yrkesinspektionen, utökats från och med år 1950 till följd av internationella överenskommelser i frågan.

Anmälan om inträffat olycksfall i arbete eller yrkessjukdom skall i regel insändas, förutom till försäkringsinrättningen, jämväl till vederbörande yrkesinspektör. Under år 1950 inkommo till yrkesinspektionen 167 000 dylika anmälningar. Dessa underkastas en första granskning av expeditionsföreståndaren eller under dennes ledning och ansvar av annat biträde. Härvid sker enligt generella anvisningar en uppdelning av anmälningarna, så att de, som synas fordra en undersökning ur arbetarskyddssynpunkt, sorteras ut och överlämnas till vederbörande inspektionsförrättare. I viss utsträckning har expeditionsföreståndaren jämväl att uttaga uppgifter ur anmälningarna för statistisk bearbetning.

God kännedom om yrkesinspektionens verksamhet fordras av expeditionsföreståndaren även vid de framför allt i landsorten förekommande fall, då samtliga befattningshavare äro ute på förrättning och expeditionsföreståndaren har att mottaga telefonsamtal och besök till de inspekterande befattningshavarna. I vissa fall kan föreståndaren själv lämna erforderliga upplysningar, i andra åter har denne att vidarebefordra förfrågningar och meddelanden till vederbörande, antingen vid dennes hemkomst eller under pågående inspektionsresa, om den inspekterande skulle befinna sig i närheten av det ifrågavarande arbetsstället.

Av det ovan sagda torde framgå, att expeditionsföreståndarna å yrkesinspektionens distriktsexpeditioner ha icke endast en utan flera komplicerade arbetsuppgifter. I detta sammanhang framhålles att flera av de arbetsuppgifter, som nu åvila expeditionsföreståndarna, tidigare utförts av de inspekterande befattningshavarna. Möjligheten till sådan överflyttning beaktas alltjämt.

Det förhållandet, att de biträden, som uppehålla expeditionsföreståndartjänsterna, till större delen finnas kvar, kan hänföras till att under de gångna åren vid åtskilliga tillfällen lämnats dem underhandslöften att erhålla förbättringar i sin tjänste- och löneställning, som skulle kompensera deras arbetsprestationer. Om inte dessa förespeglingar förverkligas, får man befara, att flera av dessa arbetskrafter komma att lämna yrkesinspektionen, vilket för verket skulle medföra avsevärda olägenheter.

Oaktat dessa förespeglingar ha vissa lämnat sina tjänster. Dessutom är det

nödvändigt att nöjaktiga befordringsmöjligheter finnas för underlättande av rekryteringen.

Som närmaste biträde till och ersättare för föreståndaren erfordras, framför allt i de fyra största distrikten, där arbetsbelastningen nödvändiggör en uppdelning av expeditionsföreståndarens uppgifter, en kompetent befattningshavare, som är helt insatt i samtliga expeditionsföreståndarens göromål och kan vikariera för denne och som därtill är kompetent att upptaga stenogram. Det är därför ofrånkomligt, att åtminstone på de fyra största distrikten inrättas en biträdestjänst i 11:e lönegraden. Dessa fyra tjänster äro även nödvändiga som befordringstjänster.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av statsverkspropositionen: Bil. 7, Femte huvudtiteln (82) 11. Yrkesinspektionen: Avlöningar måtte besluta, att, inom allmänna yrkesinspektionen,

11 kontorsbiträdestjänster i Ca 8 utbytas mot lika många kansliskrivartjänster i Ca 15 samt att 4 kontorsbiträdestjänster utbytas mot lika många kanslibiträdestjänster i Ca 11.

Stockholm den 26 januari 1952.

Karin Wetterström.

Elis Håstad.

Folke Nihlfors.

Ruth Ager.
